

BOŹKOWAĆ (2) *vb impf*

2 sg *imp* bożkuj (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Być zbyt gorliwym w wypełnianiu praktyk religijnych, być świętoszkiem, obłudnikiem (2) : Lepiej nie pość niebożkuy/ nie nąkladay z Mnichy/ Chceźli być Bog odpuścił/ nie łtroy więcey pychy.

BielSat D2 [idem] BielRozm 26.

Cf **BOŹKOWANIE**

ZZie